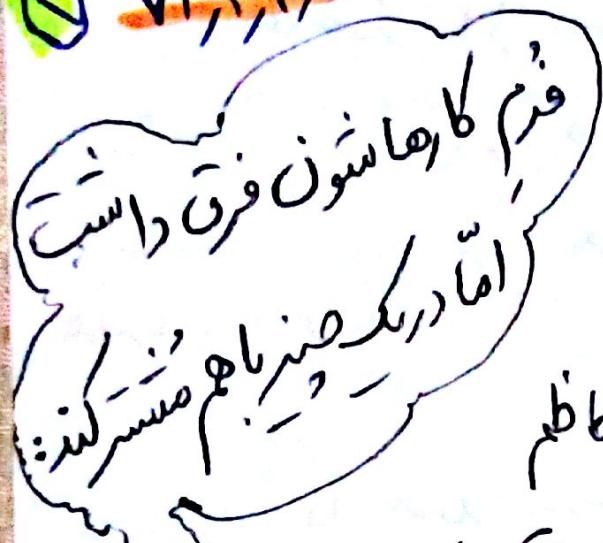

که ائمہ ما طبق سیراطِ کم را حاکمان، معاشران داشتند و طبق میسان صفاتِ مرسد

۷۳، ۲۶

لکه محبور به صلح مرسد مثل امام حسن
لکه محبور به ضگ مرشد مثل امام المؤمن
لکه حوزه علمیه تأسیس می کرد مثل امام جبار

لکه افراد تقویتی به اطراف مرغستان مثل امام کاظم

لکه از طبق دعاء مصحابات به صدم پیام می داد مثل امام زید

لکه از راه خطبہ هارف هاش رو روزد...

لکه با قیام و خوش درس داد مثل سیدالسیداء
که لا تو ضمیح دلایل این اتفاق ها ↑ - میام در قعود و حوزه علمی و ...

در زیارت رسول اکرم (ص) در مدینه نبی خوانید اشهر ائمّه قدیم لغت رساله

یا رسول الله، رسالت در خوبی انجام داد

وَأَقْمَتَ الصَّلَاةَ وَأَتَيْتَ الْزَكَوةَ وَأَمْرَتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ

در زیارت امام حسن، در زیارت کاظمین (امام کاظم و جواد) - در زیارت ائمّه - حتی در بغداد زیارت مسلم بن عقیل

لَا شَهْدَ أَنْكَرَ دَرَأَتِ الْمُلْوَّةَ وَأَسْتَرَ الزَّكَاهَ، وَأَمْرَتِ الْمَعْرُوفَ، وَنَهَيَتِ عَنِ الْمُنْكَرِ

اعاصِه نماز بغير گاهی «ظاهر به نماز»
امام حسن مرتضی توی فتحه نماز بخونه ...
عمران عزیز و عزداری رفیع سیم: ارم سعید عاصو
همه باره ماین قصه کریه کردن و عزداری رفیع سیم:

(تجار در حمل هند، روز عاشورا پایپرهنی می کردند).

مکن از بازارگران معرفی و نیام هندی که ده ها سیلیون طرفدار داشتند
لطف میرست بود، روز عاشورا پایی کفش هاش رو در آرد و رفت فاطمه سد
با عزداران و گفت، خند لحظه ریح و بیده من و، بعد گفت،
«ظاهر بی دارم از امام حسن طاغی».

بایانک حمل کی کتابجا بری امام حسن نوشتند، اما هنوز
امام حسن ساخته نشده!

۱) لکه از علمای مشهور که بسیاری از بزرگان مشهور شاگردش بودند - استاد ایمان

از دنیا فوت، من گفت،

« من در خواب دیدم روز صلح است برپا شد - جای خوب است که افراد استاده اند و
حساب بـ درست بـ حقیقی دارند، آنایی جایی است که درگاه نبرکی است که بعضی
زودتر از آن عبور می کند ...»

لکه از حاج سعید بر راه اصل، حکم دارد، گفته: من درین خدمت؟

گفت و من برس هر چیزی عنده میدارم، اما بر راه اصل عنده نیز دارم.

در راه فرجی کربلا، هیاتی است که حضرت محمد در آن دیده شد...

سنج عبدالکریم حائری، مؤسس حوزه علمیه قم که صدر حاشر استاد تبریت کرد، لکه از
شاعر داشت حضرت امام بود، عبدالکریم حائری ایام عاصه عمار و من گفته
زیر بغلش و ما پر بهنه مرشد.

سے آتی اللہ عظیم خواسارہ کے مرجع تعلیم یہ ہے۔ دروست نامہ اسی کے درست
نود و خند سالگی نوستہ، نوٹہ بودند،
”نود و خند سال از عمر گذشت و از دنیا فتم، آن چیزی کہ براں میا تم
نکری کنم بخاتم بده، نکریا کہ براں ماطھ زھڑا (سما) کر دا ام۔“

قدر این گھرے ہاد نوکری رو بدو نتم۔

نوکری کند مزدیون رو بکر دے۔

”جیان دو رادر کہ مکن بازارہ و مکن رو چانس بعد، هر دو سدرو مسطوح
جیان کہ آتی اللہ عظیم مسلمان نعل کر دند：“

”کچھ لکھ از اصحاب احمد صنی بن امام ”صلی اللہ علیہ وسلم“ کہ ملک، من یہی
کفتم : من خربلا ایام امام ائمہ کارب شہادت مولید درمیرم، او ملکے...“